

Moje Głodowo

Zakochałem się w tej ziemi, co po niej biegałem
Nigdy tej miejscowości nie zostawię tak myślałem
Te piękne pola, łąki i lasy zielone pamiętam
W mym sercu wielką radosną pamięć pozostawiam
Ta miejscowość otoczona jest trzema jeziorami
Jest obłożona wokół siebie wzgórzami
Byłem sąsiadem szewca i sołtysa zarazem
Jego opowieściami czas mój mile spędzałem
Mile blisko memu sercu tę szkołę wspominam
Te koleżanki, koledzy i wspólne zabawy
Ta wioska była przyjaznym mym nastawieniem
Jako dziecko czułem się w tej wspólnocie bezpieczny
Tam na tej ziemi były moje pierwsze marzenia
Pragnąłem być żołnierzem, co we wojnę się bawiłem
W Pogódkach kościół parafialny Piotra i Pawła
Tam nauki ewangelii, co komunie św. przyjąłem
Tam Boga tak poznałem, że rozważałem być kapłanem
W dzień przyjęcia rower czerwony pierwszy dostałem
Nim ulicę Głodowa szczęśliwie przemierzałem
Serce mi rosło, że dzieciństwo takie wspaniałe miałem
Pamiętam ten mój dom murowany w cegły czerwone
A w moim pokoju piec w pięknej zdobionej koronie
I te pociągi punktualne, co przyjeżdżały na stacje
A także domy, które pamiętają dzieje historii, zabytkowe
Dzisiaj po latach sercem uczuć tam powracam
Z punktu widzenia dziecka wszystko było takie ogromne
A teraz jakby małe tylko lasy wyrosły nam dumne
Pragnę wspominać tam historię mego życia fundamentem
Niech w Głodowie w rodzinach miłość i pokój bywa
A ta miejscowość pięknie solidarnie wiecznie się rozwija
Trzeba mi pamiętać o tych, co odeszli do swej wieczności
Których znałem w budowaniu tej dzisiejszej przyszłości

Hieronim Borkowski